DEBUT · BEGINNING

13

A WINTER MAGIC

A WINTER MAGIC

Ferdinando Frega

GILLETTE: हिवाळ्यातील एक जादू

इटलीच्या सीमांच्या आत असलेल्या एका उबदार भूमध्य शहराने मला एकसष्ट वर्षे आश्रय दिला होता: आपले खरे परिमाण शोधणारे एक अस्वस्थ शरीर, आणि आधीच अमेरिकेत राहणारे एक मन.

माझी अमेरिका. तिचा ध्वज पाहताच जिने मला रडवले, माझ्या हृदयाचे ठोके अशक्य प्रकारे वाढवले. जी एक दिवस मला आश्रय देईल, आपल्या भूमीच्या खोलीत माझे स्वागत करण्याची वाट पाहत.

त्याच दिवशी मला माझ्या मावशीचा फोन आला. तिने सांगितले की माझे आजी-आजोबा वारले. वार्धक्य.

आमच्यात तीनशे किलोमीटरचे अंतर होते, पण काहीही आणि कोणीही मला थांबवू शकले नसते. मी गाडीत बसलो आणि निघालो. चार तासांनी मी पोहोचलो.

घर बंद होते. एका शेजारणीने मला पाहताच अभिवादन केले, आणि कॉफीसाठी आत बोलावले. पण माझी वेळ ती नव्हती.

घराच्या किल्ल्या माझ्याकडे नेहमीच असायच्या. Frega कुटुंबाचे एक खास वैशिष्ट्य: उपाय शोधावा लागण्यापेक्षा समस्या टाळणे नेहमीच चांगले. आम्ही असेच होतो.

मी आत गेलो. मला अजूनही घराचा, खोल्यांचा, कपाटांचा, स्वयंपाकघराचा वास येत होता, आणि त्या शेकोटीचा जिने 1977 च्या हिवाळ्यात मला सोबत केली होती, जेव्हा मी फक्त बारा वर्षांचा होतो. जे गेले होते ते सगळे आता तिथे नव्हते. पण आठवणी अजूनही तिथे होत्या.

सहजप्रवृत्तीने मला माळ्याकडे ओढले.

दोन छोट्या उंदरांनी माझे स्वागत केले. अजिबात घाबरलेले नाहीत. ते तिथे असे होते जणू ते माझी वाट पाहत होते, जणू त्यांना मला कशाकडेतरी घेऊन जायचे होते.

ते मला एका पुठ्ठ्याच्या बंद सुटकेसकडे घेऊन गेले, जिच्यावर धुळीचा जाड थर होता.

कुतूहलाने मला ती उघडायला लावले. दोन्ही उंदीर समाधानी दिसत होते, जणू त्यांनी एखादे काम पूर्ण केले होते.

आत मला एक वही सापडली.

एक अनोखे हस्ताक्षर, सगळे ठळक मोठ्या अक्षरांत, निःसंशय. ते माझ्या वडिलांचे होते.

एका कथेवर तारीख होती: 21 फेब्रुवारी 1955. योगायोगाने, नेमका माझ्या जन्माचा दिवस — फक्त वर्ष वेगळे होते. मी जगात येण्याच्या दहा वर्षे आधी त्यांनी त्या ओळी लिहिल्या होत्या.

ते देवाला लिहीत होते.

त्यांनी एक कुटुंब, एक पत्नी आणि मुले मागितली होती. आणि एक विशेषतः: एक मुलगा. ते त्याचे नाव आपल्या वडिलांवरून Ferdinando ठेवणार होते. पण त्यांची विनंती तिथेच संपली नाही.

मी जोरजोरात रडू लागलो. वही ओली होईल अशी भीती वाटली, म्हणून मी अश्रूविना हुंदके देण्याच्या पद्धतीवर गेलो. जी मी आयुष्यात फक्त स्त्रियांसमोर वापरली — त्यांना शरण आणण्याच्या माझ्या मार्गांपैकी एक, फसवणूक करण्याच्या माझ्या मार्गांपैकी एक. मी Frega आहे.

त्यांना आपला मुलगा कसा हवा होता याचे त्यांचे वर्णन तपशीलवार होते. आणि, फार ताणून न धरता, शेवटी मला मीच सापडलो. मी कोण आहे.

आणि तो अशाच क्षणांपैकी एक होता जेव्हा मी स्वतःला एकच प्रश्न विचारला:
माझे वडील कोण होते?

बाकीचे वंशावळीने केले. कारण त्या प्रश्नासोबत, माझ्या आडनावासोबत, मी जो आहे त्यासोबत, आज लोक नेहमी एकच गोष्ट विचारतात:
Frega खरे आहेत, की ते लबाड आहेत? थोडे दोन्ही. आम्ही Frega आहोत.

माझ्या वडिलांनी देवाकडे एक मुलगा मागितला.
देवाने विनंती मान्य केली.
पण डिलिव्हरी चुकली.
मॉडेल अमेरिकन होते.
ते इटलीत पोहोचले.

Nando